

CiU torna a ser clau

L'escassa victòria del PP sobre el PSOE en les eleccions del 3-M obligarà els populars a pactar per governar. Per tant, CiU esdevé la peça més cobejada per intentar trobar una majoria suficient.

JOAN MORALES

Es els resultats del 3-M al Congrés de Diputats espanyol seran recordats amb tota probabilitat pel fet que confirmen la primera derrota socialista des de l'any 1982. Però sens dubte també seran recordats per oferir un arc parlamentari ajustadíssim en què el Partit Popular, guanyador dels comicis, tindrà serioses dificultats per formar govern. Tanmateix, entre la legislatura que s'ha acabat i la que tot just comença, hi ha un element que manté la seva valoració. El seu nom: **Convergència i Unió**.

En efecte, els nacionalistes catalans, que tan sols perden un escó en relació amb les eleccions de 1993, i, doncs, passen de tenir 17 diputats a tenir-ne 16 (vegeu gràfic del costat), són la força política que té una vegada més la "clau" de la governabilitat de l'estat. Les dues grans formacions espanyoles, PP i PSOE, han gairebé capgirat els seus resultats i obtenen 156 i 141 diputats respectivament (en tenien 141 i 156), mentre que Izquierda Unida aconseguix tres escons més —un augment ben migrat si es miren les expectatives creades i la caòtica situació del PSOE tan sols fa uns mesos— i es queda en 21.

Per tant, el PP s'atura molt lluny de la majoria absoluta (176 diputats) i haurà de buscar suports externs per poder garantir la seva acció de govern. Els socialistes, per la seva banda, si bé perden la condició de partit més votat, aconseguixen de frenar la davallada i fins i tot superen alguns percentatges respecte a les darreres legislatives.

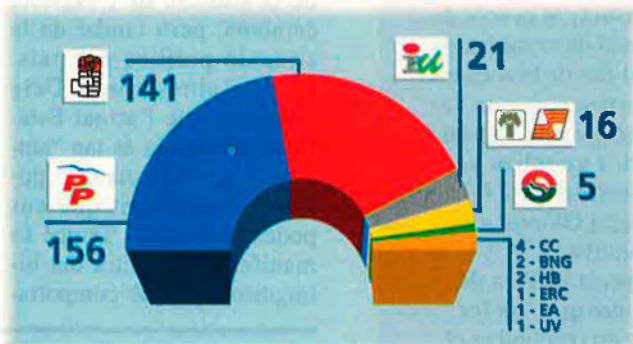
És el cas del Principat, on el PSC es confirma com a força majoritària i assoleix més tant per cent de vots que l'any 93. Pel que fa al repartiment dels escons, els socialistes catalans mantenen les 19 actes que ja tenien, seguides de les de CiU, que pot parlar amb relativa tranquil·litat la tendència a la baixa que li va fer perdre la majoria absoluta en les eleccions de l'any passat. A continuació, el PP, amb els mateixos diputats que tenia (8), igual que IC (2) i ERC (1).

La recuperació socialista també ha estat un fet al País Valencià, on ha augmentat un escó, concretament per Alacant (13, per 12 en 1993). En canvi, les altres formacions, PP inclòs, repeteixen resultats, és a dir, PP, 15, EUPV, 3 i UV, 1. Quant a les Illes Balears, tot queda igual, i PP i PSOE es reparteixen el pastís amb 4 i 3 diputats, respectivament.

RICARD CUGAT

Jordi Pujol es deixarà seduir per populars i socialistes.

José María Aznar per fi va poder fer un discurs guanyador la nit electoral, però el seu gest era seriós. Contràriament, a la seu socialista madrilenya, González exultava d'optimisme i Joaquín Almunia fins i tot es permetia d'apuntar que, en cas que el PP no pogués formar govern, la Constitució possibilitava d'altres fórmules i que res no estava tancat. A Barcelona, Jordi Pujol parlava amb prudència, però els seus seguidors sabien que la governabilitat un cop més estava en les seves mans.

SUMARI

País 12

Societat 14

Economia 16

Internacional 18

Contraportada 20